

“* স্নেহী , সহযোগী , শক্তিশালী সন্তানসকলৰ তিনি প্ৰকাৰৰ অৱস্থা *”

বাপদাদাই সকলো স্নেহী, সহযোগী আৰু শক্তিশালী সন্তানসকলক চাই আছেইক। স্নেহী সন্তানসকলৰ মাজতো ভিন্ন-ভিন্ন প্ৰকাৰৰ স্নেহী আছে। এক প্ৰকাৰ হৈছে – অইনৰ শ্ৰেষ্ঠ জীৱনক দেখি, অইনৰ পৰিৱৰ্তন দেখি তাৰ দ্বাৰা প্ৰভাৱিত হৈ স্নেহী হোৱা। দ্বিতীয় প্ৰকাৰ হৈছে - কোনোবা নহয় কোনোবা গুণৰ, সুখ বা শান্তিৰ অলপ হ’লেও অনুভৱৰ ৰেঙনি দেখি স্নেহী হোৱা। তৃতীয় প্ৰকাৰ হৈছে সংগ অৰ্থাৎ সংগঠনৰ, শুদ্ধ আত্মাসকলৰ সহায়-সহযোগিতা অনুভৱ কৰোঁতা স্নেহী আত্মা। চতুৰ্থ প্ৰকাৰৰ হৈছে- পৰমাত্ম স্নেহী আত্মা। স্নেহীতো সকলোৱে হয় কিন্তু স্নেহৰ ক্ষেত্ৰতো নম্বৰ আছে। যথার্থ স্নেহী অৰ্থাৎ পিতাক যথার্থ ৰীতিৰে জানি স্নেহী হোৱা।

সেইদৰে সহযোগী আত্মাসকলৰ ভিতৰতো ভিন্ন-ভিন্ন প্ৰকাৰৰ আছে। এক হৈছে - ভক্তিৰ সংস্কাৰ অনুসৰি সহযোগী। ভাল কথা, ভাল স্থান, ভাল জীৱন-যাপন কৰোঁতা, ভাল স্থানত কাৰ্য কৰিলে ভাল ফল পোৱা যায়, ইয়াৰ আধাৰত, এইটো আকৰ্ষণেৰে সহযোগী হোৱা অৰ্থাৎ নিজৰ অলপ-অচৰপ শৰীৰ-মন-ধন লগোৱা। দ্বিতীয় বিধ হৈছে - জ্ঞান বা যোগৰ ধাৰণাৰ দ্বাৰা কৰা কিছু প্ৰাপ্তিৰ আধাৰত সহযোগী হোৱা। তৃতীয় বিধ হৈছে - এজন পিতা দ্বিতীয় কোনো নাই। এজনেই পিতা, এখানেই সৰ্ব প্ৰাপ্তিৰ স্থান। পিতাৰ কাৰ্য মানেই মোৰ কাৰ্য। এইদৰে নিজৰ পিতা, নিজৰ ঘৰ, নিজৰ কাৰ্য, শ্ৰেষ্ঠ ঐশ্বৰীয় কাৰ্য বুলি ভাবি সদাকালৰ বাবে সহযোগী হোৱা। গতিকে অন্তৰ হৈ নগ’ল জানো!

সেইদৰে শক্তিশালী আত্মাসকলৰ ক্ষেত্ৰতো ভিন্ন-ভিন্ন অৱস্থাৰ আছে - কেৱল জ্ঞানৰ অধাৰত জানোতা যে মই আত্মা শক্তি স্বৰূপ হওঁ, সৰ্বশক্তিমান পিতাৰ সন্তান হওঁ - এয়া জানি শক্তিশালী স্থিতিত স্থিত হ’বলৈ চেষ্টা কৰে। কিন্তু কেৱল জনাতে সীমাবদ্ধ হোৱাৰ কাৰণে যেতিয়া এই জ্ঞানৰ পইন্ট স্মৃতিত আহে, সেই সময়ত শক্তিশালী পইন্টৰ কাৰণে অলপ সময়ৰ বাবে শক্তিশালী হয় পিছত পইন্ট পাহৰিলে আৰু শক্তি গ’ল। অলপ মায়াৰ প্ৰভাৱে, জ্ঞান পাহৰাই নিৰ্বল কৰি দিয়ে। দ্বিতীয় প্ৰকাৰৰ হৈছে - জ্ঞানৰ চিন্তনো কৰে, বৰ্ণনাও কৰে, অইনক শক্তিশালী কথাও শুনায়, সেই সময়ত সেৱাৰ ফল পোৱাৰ কাৰণে নিজক সেইখিনি সময়ৰ বাবে শক্তিশালী অনুভৱ কৰে কিন্তু সেয়া চিন্তনৰ সময়লৈকে বা বৰ্ণনা কৰাৰ সময়লৈকেহে, সদাকালৰ বাবে নহয়। প্ৰথমবিধ চিন্তনৰ স্থিতি, দ্বিতীয়বিধ বৰ্ণনৰ স্থিতি।

তৃতীয় প্ৰকাৰৰ হৈছে - সৰ্বদা শক্তিশালী আত্মা। কেৱল চিন্তন আৰু বৰ্ণনা নকৰে কিন্তু মাষ্টৰ সৰ্বশক্তিমান স্বৰূপ হৈ যায়। স্বৰূপ হোৱা অৰ্থাৎ সমৰ্থ হোৱা। তেওঁৰ প্ৰতিটো খোজ, প্ৰতিটো কৰ্ম স্বতঃ শক্তিশালী হয়। স্মৃতি স্বৰূপ হয় সেইবাবে সদায় শক্তিশালী স্থিতিত থাকে। শক্তিশালী আত্মাই সদায় নিজক সৰ্বশক্তিমান পিতাৰ লগত, কল্পাইও (যুগ্ম) অনুভৱ কৰিব আৰু সদায় শ্ৰীমত ৰূপী হাত চৰ্ছায়া ৰূপত অনুভৱ হ’ব। শক্তিশালী আত্মা, সদায় দৃঢ়তা ৰূপী চাবিৰ অধিকাৰী হোৱাৰ বাবে সফলতা ৰূপী খাজনাৰ মালিক অনুভৱ কৰে। সদায় সৰ্ব প্ৰাপ্তিৰ দোলনাত দুলি থাকে। সদায় মনেৰে নিজৰ শ্ৰেষ্ঠ ভাগ্যৰ গীত গাই থাকে। সদায় আত্মিক নিচাত থকাৰ কাৰণে পুৰণি দুনিয়াৰ আকৰ্ষণৰ পৰা সহজে উপৰাম হৈ থাকে। কষ্ট কৰিবলগীয়া নহয়। শক্তিশালী আত্মাৰ প্ৰতিটো কৰ্ম, বাণী স্বতঃ আৰু সহজে সেৱা কৰায়। স্ব-পৰিৱৰ্তন বা বিশ্ব পৰিৱৰ্তন শক্তিশালী হোৱাৰ কাৰণে সফলতা নিশ্চিত, এইটো অনুভৱ সদায়েই থাকে। কোনো কাৰ্যতে কি কৰিম, কি হ’ব এইটো সংকল্পতো নাথাকে। সফলতাৰ মালা সদায় জীৱনত থাকেই। বিজয়ী হওঁ, বিজয় মালাৰ হওঁ। বিজয় জন্ম সিদ্ধ অধিকাৰ হয়, এইটো অটল নিশ্চয় স্বতঃ আৰু সদায় থাকেই। বুজি পাইছা! এতিয়া নিজে নিজকে সোধা মই কোন? শক্তিশালী আত্মাৰ সংখ্যা কম। স্নেহী, সহযোগী ইয়াতো ভিন্ন-ভিন্ন প্ৰকাৰৰ গৰিষ্ঠ সংখ্যক আছে। তেন্তে এতিয়া কি কৰিবা? শক্তিশালী হোৱা। সংগমযুগৰ শ্ৰেষ্ঠ সুখ অনুভৱ কৰা। বুজি পাইছা! কেৱল জানোতা নহয়, প্ৰাপ্ত কৰোতা হোৱা। অচ্ছা-

নিজৰ ঘৰলৈ আহিছা নে পিতাৰ ঘৰলৈ আহিছা। আহি উপস্থিত হ’লা, এয়া দেখি বাপদাদা আনন্দিত হয়। তোমালোকেও বহুত আনন্দিত হৈ আছা নহয় জানো। এই আনন্দ যাতে সদায় স্থায়ী হৈ থাকে। কেৱল মধুবনলৈকে নহয় – গোটেই সংগমযুগেই যাতে লগত থাকে। সন্তানসকল আনন্দিত হ’লেই পিতাও আনন্দিত হয়। ক’ৰ ক’ৰ পৰা আহি, সহ্য কৰি আহিতো পালা নহয় জানো। গৰম-ঠাণ্ডা, খোৱা-লোৱা সকলো সহন কৰি আহি উপস্থিত হৈছাহি। ধূলি বালিৰ বৰষুণো পাইছা। এই সকলোবোৰ পুৰণি দুনিয়াত হয়েই। তথাপিও আৰাম পাই গ’লা নহয় জানো। আৰাম কৰিলা? তিনি ফুট

নহ'লেও দুফুট হ'লেও ঠাই পাইছা। তথাপিও নিজৰ ঘৰ দাতাৰ ঘৰ মিঠা নালাগে জানো। ভক্তি মার্গৰ যাত্ৰাতকৈতো ভাল স্থান। ছত্ৰছায়াৰ ভিতৰত আহি গৈছা। মৰমৰ পালনাত আহি গৈছা। যন্ত্ৰৰ শ্ৰেষ্ঠ ধৰণীলৈ অহা, যন্ত্ৰৰ প্ৰসাদৰ অধিকাৰী হোৱা - কিমান মহত্ব আছে। এটি কণাও অনেক মূল্যৰ সমান। এয়াতো সকলোৱে জানা নহয় জানো! তেওঁলোকতো প্ৰসাদৰ এটি কণা প্ৰাপ্তিৰ বাবে তৃষ্ণাতুৰ হৈ আছে আৰু তোমালোকেতো ব্ৰহ্মা ভোজন পেট ভৰাই পাবা। গতিকে কিমান ভাগ্যৱান হোৱা। এইটো মহত্বৰে ব্ৰহ্মা ভোজন খাবা তেতিয়া সদাকালৰ বাবে মনো মহান হৈ যাব।

অচ্ছা - সকলোতকৈ বেছি পঞ্জাৱৰ পৰা আহিছে। এইবাৰ বেছিকৈ কিয় আহিছা? ইমান সংখ্যক কেতিয়াও অহা নাই। জাগ্ৰত হৈ গ'লা! তথাপিও বাপদাদাই এইটোৱে বিশেষত্ব লক্ষ্য কৰে - পঞ্জাৱত সংসংগ আৰু অমৃতবেলাৰ মহত্ব আছে। খালি ভৰিৰেও অমৃতবেলা আহি যায়। বাপদাদাইও পঞ্জাৱ নিবাসী সন্তানসকলক, এইটো মহত্বক জানোতাৰ মহানতাৰ দৃষ্টিৰে চায়। পঞ্জাৱ নিবাসী অৰ্থাৎ সদায় সংগৰ আত্মিক ৰঙেৰে ৰাঙলী হোৱা। সদায় সত্যৰ সংগত থাকোঁতা। এনেকুৱা হোৱা নহয় জানো? পঞ্জাৱ নিবাসীসকলে অমৃতবেলা সমৰ্থ হৈ মিলিত হোৱানে? পঞ্জাৱ নিবাসীসকলৰ অমৃতবেলা আলস্যতো নাহে? টোপনিয়াইতো নাথাকা? গতিকে পঞ্জাৱৰ বিশেষত্ব সদায় মনত ৰাখিবা। ভাল বাৰু -

ইষ্টাৰ্ন যোনো আহিছা, ইষ্টাৰ্নৰ বিশেষত্ব কি বাৰু? সূৰ্য সদায় উদয় হয়। সূৰ্য অৰ্থাৎ পোহৰৰ পুঞ্জ, গতিকে সকলো ইষ্টাৰ্ন যোনবাসী মাষ্টৰ জ্ঞান সূৰ্য হোৱা। সদায় অন্ধকাৰক নাশ কৰোঁতা, পোহৰ দিওঁতা হোৱা নহয় জানো! এইটো বিশেষত্ব আছে নহয়। কেতিয়াও মায়াৰ অন্ধকাৰত নাহোতা। অন্ধকাৰক নাশ কৰোঁতা মাষ্টৰ দাতা হৈ গ'লা নহয়! সূৰ্য দাতা হয়। গতিকে সকলোৱে মাষ্টৰ সূৰ্য অৰ্থাৎ মাষ্টৰ দাতা হৈ বিশ্বক পোহৰ দিয়া কাৰ্যত ব্যস্ত হৈ থাকা নহয় জানো। যি সকলে নিজে ব্যস্ত হৈ থাকে, আজৰি নাথাকে, মায়াৰো তেওঁলোকৰ বাবে আজৰি নাথাকে। গতিকে ইষ্টাৰ্ন যোন বাসীয়ে কি ভাবা? ইষ্টাৰ্ন যোনত মায়া আহেনে? আহে যদিও সেয়া নমস্কাৰ জনাবলৈ আহে নে মিক্সি মাউচ কৰি তোলে? কি মিক্সি মাউচৰ খেল ভাল লাগে জানো? ইষ্টাৰ্ন যোনৰ গাদী (আসন) হৈছে পিতাৰ গাদী গতিকে ৰাজগাদী (ৰাজসিংহাসন) হৈ নগ'ল জানো। ৰাজসিংহাসন গৰাকীসকল ৰজা হ'ব নে মিক্সি মাউচ হ'ব? গতিকে সকলো মাষ্টৰ জ্ঞান সূৰ্য হোৱানে? জ্ঞান সূৰ্য তাৰ পৰাই উদয় হ'ল নহয় জানো। ইষ্টৰ পৰাই উদয় হ'ল। বুজিলা - নিজৰ বিশেষত্ব। প্ৰৱেশতাৰ শ্ৰেষ্ঠ আসনৰ অৰ্থাৎ বৰদানী স্থানৰ শ্ৰেষ্ঠ আত্মা হোৱা। এই বিশেষত্ব অইন কোনো যোনৰ নাই। গতিকে সদায় নিজৰ বিশেষত্বক বিশ্বৰ সেৱাত লগোৱা। কি বিশেষত্ব কৰিবা? সদায় মাষ্টৰ জ্ঞান সূৰ্য। সদায় পোহৰ দিওঁতা মাষ্টৰ দাতা। অচ্ছা - সকলোৱে লগ কৰিবলৈ আহিছা, সদায় শ্ৰেষ্ঠ মিলন মনাই থাকিবা। মেলা অৰ্থাৎ মিলিত হোৱা। এক চেকেণ্ডো মিলন মেলাৰ পৰা বঞ্চিত নহ'বা। নিৰন্তৰ যোগীৰ অনুভৱ দূত কৰি যাবা। ভাল বাৰু -

সদায় এজন পিতাৰ স্নেহত থাকোঁতা, স্নেহী আত্মাসকলক, প্ৰতিটো খোজত ঈশ্বৰীয় কাৰ্যৰ সহযোগী আত্মাসকলক, সদায় শক্তিশালী স্বৰূপ শ্ৰেষ্ঠ আত্মাসকলক, সদায় বিজয়ৰ অধিকাৰক অনুভৱ কৰোঁতা, বিজয়ী সন্তানসকলক বাপদাদাৰ স্নেহপূৰ্ণ স্মৰণ আৰু নমস্কাৰ।

পাৰ্টীৰ লগত:- এক বল আৰু এক ভৰসাৰ দ্বাৰা সদায় উল্লভি কৰি থাকা। সদায় এজন পিতাৰ হোৱা, এজন পিতাৰ শ্ৰীমতত চলিব লাগে। এইটো পুৰুষাৰ্থৰে আগবাঢ়ি গৈ থাকা। শ্ৰেষ্ঠ জ্ঞান স্বৰূপ হোৱাৰ অনুভৱ কৰা। মহান যোগী হোৱাৰ, গভীৰতালৈ যোৱা। যিমানহে জ্ঞানৰ গভীৰতালৈ যাবা সিমানহে অনুভৱৰ অমূল্য ৰত্ন প্ৰাপ্ত কৰিবা। একাগ্ৰ বুদ্ধিৰ হোৱা। য'ত একাগ্ৰতা থাকিব ত'ত সৰ্ব প্ৰাপ্তিৰ অনুভৱ হয়। অল্প কালৰ প্ৰাপ্তিৰ পিছত নাযাবা। অবিনাশী প্ৰাপ্তি কৰা। বিনাশী কথাত আকৰ্ষিত নহ'বা। সদায় নিজকে অবিনাশী খাজনাৰ মালিক বুলি ভাবি বেহদলৈ আহা। হদলৈ (সীমিত ভাৱত) নাহিবা। বেহদৰ সুখানুভূতি আৰু হদৰ আকৰ্ষণৰ সুখানুভূতি ইয়াত দিন-ৰাতিৰ পাৰ্থক্য আছে সেইবাবে বিচাৰ বুদ্ধি সম্পন্ন হৈ বুদ্ধিৰে কাম কৰা আৰু বৰ্তমান তথা ভৱিষ্যত শ্ৰেষ্ঠ কৰি তোলা।

নিৰ্বাচিত অব্যক্ত মহাবাক্য - প্ৰীত বুদ্ধি বিজয়ী ৰত্ন হোৱা

প্ৰীত বুদ্ধি অৰ্থাৎ সদায় অলৌকিক অব্যক্ত স্থিতিত থাকোঁতা আল্লাৰ লোক। যাৰ প্ৰতিটো সংকল্প, প্ৰতিটো কৰ্ম অলৌকিক, ব্যক্ত দেশ আৰু কৰ্তব্যত থাকিও কমল ফুলৰ সমান উপৰাম আৰু এজন পিতাৰ সদায় মৰমৰ হৈ থকা -এয়া হৈছে প্ৰীত বুদ্ধিৰ হোৱা। প্ৰীত বুদ্ধি অৰ্থাৎ বিজয়ী। তোমালোকৰ শ্লোগানো হ'ল বিনাশ কালত প্ৰীত বুদ্ধিৰ বিজয়ন্তী আৰু বিনাশ কালত বিপৰীত বুদ্ধিৰ বিনশ্যন্তি। যেতিয়া এই শ্লোগান আনক শুনোৱা যে বিনাশ কালত বিপৰীত বুদ্ধি নহ'বা, প্ৰীত

বুদ্ধিৰ হোৱা তেন্তে নিজকো চোৱা - সকলো সময়তে প্ৰীত বুদ্ধি থাকেনে? কেতিয়াবা বিপৰীত বুদ্ধিৰতো হৈ নোযোৱা?

প্ৰীত বুদ্ধিৰ সকলো কেতিয়াও শ্ৰীমতৰ বিপৰীতে এটি সংকল্পও কৰিব নোৱাৰে। যদি শ্ৰীমতৰ বিপৰীতে সংকল্প, বচন বা কৰ্ম হয় তেন্তে তেওঁক প্ৰীত বুদ্ধিৰ বুলি কোৱা নহয়। গতিকে পৰীক্ষা কৰা প্ৰতিটো সংকল্প বা বচন শ্ৰীমত অনুসৰি হয়নে? প্ৰীত বুদ্ধি অৰ্থাৎ বুদ্ধিৰ লগন বা প্ৰীত এজন প্ৰীতমৰ লগত সদায় যুক্ত হৈ থকা। যেতিয়া এজনৰ লগত সদায় প্ৰীত আছে তেন্তে অন্য কোনো ব্যক্তি বৈভৱৰ লগত প্ৰীত যুক্ত হ'ব নোৱাৰে কিয়নো প্ৰীত বুদ্ধি অৰ্থাৎ সদায় বাপদাদাক নিজৰ সন্মুখত অনুভৱ কৰোঁতা। এনেকৈ সন্মুখত থাকোঁতাই কেতিয়াও বিমুখ হ'ব নোৱাৰে।

প্ৰীত বুদ্ধিৰ সকলৰ মুখেৰে, তেওঁলোকৰ অন্তৰেৰে সদায় এইটোৱে উচ্চাৰিত হ'ব - তোমাৰ পৰাই খাওঁ, তোমাৰ লগতে বহো, তোমাৰ লগতে কথা পাতো, তোমাৰ পৰাই শুনো, তোমাৰ লগতেই সৰ্ব সম্বন্ধ পালন কৰো, তোমাৰ পৰাই সৰ্ব প্ৰাপ্তি কৰো। তেওঁলোকৰ দৃষ্টিয়ে, তেওঁলোকৰ চেহেৰাই একো নক'লেও বহুত প্ৰকাশ কৰে। গতিকে পৰীক্ষা কৰা এনেকুৱা বিনাশ কালত প্ৰীত বুদ্ধিৰ হৈছোনে অৰ্থাৎ এজনৰ লগত একৰস স্থিতি হৈছোনে?

যিদৰে সূৰ্যৰ ফালে চালে সূৰ্যৰ কিৰণ অৱশ্যেই আহে সেইদৰে যদি জ্ঞান সূৰ্য পিতাৰ সন্মুখত সদায় থাকা অৰ্থাৎ সঁচা প্ৰীত বুদ্ধি আছে তেন্তে জ্ঞান সূৰ্যৰ সৰ্ব গুণৰ কিৰণ নিজৰ মাজত অনুভৱ কৰিব। এনেকুৱা প্ৰীত বুদ্ধিৰ সন্তানসকলৰ চেহেৰাত অন্তৰ্ভূতাৰ আভা আৰু লগতে সংগম যুগৰ বা ভৱিষ্যতৰ সকলো স্বপ্নৰ প্ৰতিচ্ছবি থাকে।

যদি সদায় এইটো স্মৃতি থাকে যে এই শৰীৰটোৰ যিকোনো সময়তে বিনাশ হ'ব পাৰে তেন্তে এই বিনাশ কালৰ স্মৃতি থাকিলে প্ৰীত বুদ্ধিৰ স্বতঃ হৈ যাব। যিদৰে বিনাশ কাল আহিলে অস্তানী জনেও পিতাক মনত পেলোৱাৰ চেষ্টা নিশ্চয় কৰে কিন্তু পৰিচয় অবিহনে প্ৰীত যুক্ত কৰিব নোৱাৰে। যদি সদায় এইটো স্মৃতিত ৰাখা যে এয়া অন্তিম সময়, তেন্তে এইটো মনত থাকিলে অইন কোনো স্মৃতিত নাহিব।

যি সদায় প্ৰীত বুদ্ধিৰ হয় তেওঁৰ মনতো শ্ৰীমতৰ বিপৰীতে ব্যৰ্থ সংকল্প বা বিকল্প (নেতিবাচক সংকল্প) আহিব নোৱাৰে। এনেকুৱা প্ৰীত বুদ্ধিত থাকোঁতাসকলহে বিজয়ী ৰত্ন হয়। ক'তো কোনো প্ৰকাৰে কোনো দেহধাৰীৰ লগত প্ৰীত যাতে নাথাকে, নহ'লে বিপৰীত বুদ্ধিৰ তালিকাত আহি যাব। যি সন্তানে প্ৰীত বুদ্ধিৰ হৈ সদায় প্ৰীতিৰ ৰীতি পালন কৰে তেওঁ গোটেই বিশ্বৰ সৰ্ব সুখৰ প্ৰাপ্তি সদাকালৰ বাবে কৰে। বাপদাদাই এনেকুৱা প্ৰীতিৰ ৰীতি পালন কৰা সন্তানসকলৰ দিনে-ৰাতিয়ে গুণ-গান কৰে। অন্য সকলোকে মুক্তিধামত বহুৱাই প্ৰীতিৰ ৰীতি পালন কৰা সন্তানসকলক বিশ্বৰ ৰাজ্য-ভাগ্য প্ৰাপ্ত কৰোৱায়।

এজন পিতাৰ সৈতে অন্তৰৰ সঁচা মৰম থাকিলে মায়াই কেতিয়াও আমনি নকৰিব। মায়ী ধ্বংস হৈ যাব। কিন্তু যদি অন্তৰৰ সঁচা মৰম নাথাকে, কেৱল বাবাৰ হাতত ধৰিছে কিন্তু সংগী কৰি লোৱা নাই তেন্তে মায়ীৰ দ্বাৰা আঘাত প্ৰাপ্ত হৈ থাকিব। যেতিয়া জীৱন্তে মৰি গ'লা, নতুন জন্ম ল'লা, নতুন সংস্কাৰক ধাৰণ কৰিলা তেন্তে পুৰণি সংস্কাৰ ৰূপী বস্ত্ৰৰ প্ৰতি মৰম কিয়? যিটো বস্তু পিতাৰ প্ৰিয় নহয় সেয়া সন্তানসকলৰ প্ৰিয় কিয়? সেইবাবে প্ৰীত বুদ্ধিৰ হৈ ভিতৰৰ দুৰ্বলতা, অভাৱ, নিৰ্বলতা আৰু কোমলতাৰ পুৰণি হিচাপ সদাকালৰ বাবে সমাপ্ত কৰি দিয়া। ৰত্নখচিত পোচাক এৰি জৰাজীৰ্ণ পোচাকৰ প্ৰতি মৰম নাৰাখিবা।

কিছুমান সন্তানে প্ৰীত যুক্ত কৰে কিন্তু ইয়াক ক্ৰমানুসৰিহে পালন কৰে। পালন কৰাৰ ক্ষেত্ৰত লাইন বদলি হৈ যায়। লক্ষ্য এটা আৰু লক্ষণ বেলেগ হৈ যায়। কোনো এটি সম্বন্ধও যদি পালন কৰাৰ ক্ষেত্ৰত কম হৈ যায় ধৰি লোৱা 75 শতাংশ সম্বন্ধ পিতাৰ লগত আৰু 25 শতাংশ সম্বন্ধ কোনো এটি আত্মাৰ সৈতে আছে তেতিয়াও পালন কৰোঁতাৰ তালিকাত আহিব নোৱাৰা। পালন কৰা মানে পালন কৰা। যিয়েই পৰিস্থিতি নহওঁক, লাগিলে মনৰেই হওঁক, শৰীৰৰ বা সম্পৰ্কৰ হওঁক, কিন্তু কোনো আত্মা যাতে সংকল্পতো স্মৃতিলৈ নাহে। সংকল্পতো যদি কোনো আত্মাৰ স্মৃতি আহে তেন্তে সেই চেকেণ্ডৰো হিচাপ হৈ যায়, এয়া হৈছে কৰ্মৰ গুট গতি।

কোনো কোনো সন্তান এতিয়ালৈকে প্ৰীত লগোৱাতে লাগি আছে, সেইবাবে কয় যে যোগ নালাগে। যিসকলৰ অলপ সময়ৰ বাবে যোগ লাগে আৰু খণ্ডিত হয় - তেওঁলোকক কোৱা হ'ব - প্ৰীত লগাওতা। যিসকল প্ৰীত পালন কৰোঁতা হয় তেওঁলোক মৰমত ডুবি থাকিব। তেওঁলোকে দেহ আৰু দেহৰ সম্বন্ধীয়ৰ স্মৃতি পাহৰি যায় তেন্তে তোমালোকেও পিতাৰ সৈতে এনেকুৱা

প্ৰীতি পালন কৰা তেতিয়া দেহ আৰু দেহৰ সম্বন্ধীয় স্মৃতিলৈ আহিব নোৱাৰিব।

বৰদান: সময় আৰু সংকল্প ৰূপী খাজনা ৰ ওপৰত মনোযোগ দি জমাৰ হিচাপ বঢ়াওতা পদ মাপদম পতি (কোটিপতি) হোৱা

থাকোতে খাজনাতো বহুত আছে কিন্তু 'সময়' আৰু 'সংকল্প' - এই দুটি খাজনাৰ ওপৰত মনোযোগ দিয়া। সকলো সময়তে সংকল্প শ্ৰেষ্ঠ আৰু শুভ হ'লে তেতিয়া জমাৰ হিচাপ বাঢ়ি যাব। এই সময়ত এক জমা কৰিলে পদম পাবা, হিচাপ আছে। একৰ বিপৰীতে পদমগুণ দিয়াৰ এয়া বেংক হয় সেইবাবে যিয়েই নহওঁক, ত্যাগ কৰিবলগীয়া হ'লেও, তপস্যা কৰিবলগীয়া হ'লেও, নম্ৰ হ'বলগীয়া হ'লেও, যিয়েই নহওঁক..... এই দুটি কথাৰ ওপৰত মনোযোগ দিয়া তেতিয়া পদমাপদমপতি হৈ যাব।

স্লোগান: মনোবলেৰে সেৱা কৰা তেতিয়া ইয়াৰ প্ৰালন্ধ অনেক গুণ বেছি প্ৰাপ্ত কৰিব।

!! ওঁম্ শান্তি !!

ওঁম্ শান্তি!!

ব্ৰহ্মা পিতাৰ সমান হ'বৰ বাবে বিশেষ পুৰুষাৰ্থ

যেনেকৈ পিতা ব্ৰহ্মাই স্মৰণৰ শক্তি বা অব্যক্ত শক্তিৰ দ্বাৰা মন আৰু বুদ্ধি দুয়োটিকে নিয়ন্ত্ৰণ কৰিলে, শক্তিশালী ব্ৰেকৰ দ্বাৰা মন আৰু বুদ্ধিক নিয়ন্ত্ৰণ কৰি বীজৰূপ স্থিতিৰ অনুভৱ কৰিলে তেনেকৈ তোমালোক সন্তানসকলেও ব্ৰেক লগোৱা আৰু ঘূৰোৱাৰ শক্তি ধাৰণ কৰি লোৱা তেতিয়া বুদ্ধিৰ শক্তি ব্যৰ্থত নাযাব। যিমানেই শক্তি জমা হ'ব সিমানেই চিনাক্ত কৰাৰ শক্তি, নিৰ্ণয় কৰাৰ শক্তি বাঢ়িব।